

RMK. I.

282

OSZK

Nemzeti Széchényi Könyvtár

Teljes.

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

1000

EMK. I.

282

Vayda - Kamarási Lörincz

Ötvenkötvetű Könyvtár

R. M. I.
282.

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

-Mor-
H/88.

SZEP TANVLSAG

AZ IÖVENDÖ RET-

TENETES ITILET NAPIA-
ROL: ELSÖ RESZE AZ HÛTÖT-

len es kegyetlen Embereknek fel tamadasokrol es nagy
vesedelmekrol: Mufodik reſe az Hûveknek es i-
gazaknak dicsöſeges fel tamadasokrol, es
örökke valo nagy bodogſa-
gokrol.

Az Æneas Kiraly ſiralmas eneke notajara,

AZ SZENT IRASBOL KI SZEDETE.
tet Vayda Kamarasi Lörintz Prædicator által. Minden
olvaſo es halgato együgyü Kereſtyen ember-
eknek tanulſagokra,

DEBRECENBEN.

1 5 9 6.

Latom hogy sokan mag Cronikákat irnak, Ha-
talmos Uraknak cletekről íolnak, Erős Vi-
tezeknek halalokról íolnak, sok veszedelmek-
ről Hadakról tanítanak.

Azoknak irások kedvesek Uraknak, latom gyönyörü-
seg az iras tudoknak, Nemefiel köllégnel es sok tani-
toknak, az el mult üdókról hogy lép dolgokat hal.

Vegyek jól eésekben az Magyar nemzetek, két dolog-
ról írok mostan en tünektek, Jóvendó dolgokról hogy
tú meg-ternetek, hasmatokra leszen ha neki engettek.

Rettenetes első ítelet napjaról, az Ur hatalmasson el jó
Országabol, Mindeneket fel költ az földnek porabol, jo-
kat gonosoktat ítil igazságabol.

Ennekem így tétzik illik erről írnom, masodszor tene-
ked elődbe samlalom, Hívek^okik legyenek te neked
meg írom, mert nagy bodogságok jóvendó jól-tudom.

Nem ckenelkül írom ezeket tünektek, az Ur paran-
csollja nekünk Híveinek, Hogy mi meg hírdessük az ú
nepeinek, az ítelet napjan hogy el ne veszenek.

Csendességgel azért halgassatok rea, ítelet napjaról
follok vigyaz rea, Az kik meg nem ternek az Ur Istén
mon lgya, órók karhozattal azokat meg ronttya.

Igen rettenetes az ítelet napja, az íent iras nekünk mi-
keppen meg mondgya, Az kegyetlen nepek nagy nyo-
moruságra, akkor fel tamadnak órók karhozatra.

Ugy vagyon meg írva az Istén Könyveben, hogy oly
rettenetes nap jó el hirtelen, Melyhez hasonlatos nem
volt it ez földön, mindenek rezketnek akkor felelembé.

Szörnyű büntetést az mag Ur Isténnek, akkoront meg
írtják az kegyetlen nepek, Az földnek porabol miko-
ron fel kelnek, az hitetlenekkel órók kinra mennek.

Ved eésedben kerlek te ember magadat, Isténnek íol-
gú mely lépén tanítanak, Rettenetes voltat íteletnek ír-
ják, Isténnek haragjat az bünert kiáltják, Az

Az Ur Isten nevet sepen arra intik, hogy az gonoszságtól minden el tavorzzek, Ha ki azt akarja hogy el ne karhozzek, Isten igejétől az meg uyitassék.

Igen nagy felelem az bűnben heverni, az itilet napjat mert nem tudgya senki, Azkor gonoskokat az Ur meg iteli, es örökkevalo karhozatra veti.

Dicsird az Ur Istent tery meg eletedben, Kerlek sent igejet inmar ved esedben, Mert rövid eleted meg hidgyed kegyetlen, ez földi örömmód mind semmie lehen.

Az bizonynal hidgyed az Ur rendelése, az kegyetleneket hogy ű meg büntesse, es minden bűnösnek az ki meg nem terne, örök vesedelem annak büntetese.

Kegyetlensegedert mag utal az Isten, az sok gonoszsággert nem kedvel eltedben, meg atkoz es el vezet kerlek ved esedben, ha hozza meg nem teri az te eletedben.

Az Ur Iesus Christus igaz itilettel, hitetlenek meg ver nagy vesedelemmel, Mind örökke valo rettenetes úzzel, az itilet napjan meg ver mind ezekkel.

Mind sent Atyaktól Isten nepeitől, akkor el tavorzol sent nemzersegitől, Az Szent Prophetaktól Isten Hiv eiről, mert az Christus Iesus el valaszt ezektől.

Az sent embereknek es az igazaknak, nagy bodogsagokat latvan csudalkoznak, Hogy Isten kedveben azok jutottanak, az kiket oknelkül meg nyomorgattanak.

Rettegnek bankodnak es igen ohajtnak, minden Hivok közül hogy ki valasztanak, Ilyen itilettel magok felelőlnak, keserves sirással ekkeppen kialtnak.

Az mi eletünkben lattuk tevelgettőnk, az nagy Isten utan nem jart az mi süvünk, Es az egy igazság nemfenlet minekünk, vesedelmes karos utakat követünk.

Semmit nem hasznaltunk az nagy kazdagsággal, minden kevelységgel es az hamissággal, Mind hasfontalan volt az csalard Vilaggal, mint az arnyek el mult minden jovaival,

Igen nagy sokaság akkor meg ternenek, es az igazságnak akkor engednenek, Az sok gonosfagert hogy el ne vesnenek, Christus Urunk mondgya hogy igy könyörögnek.

Siralmason kerünk könyörűly mi rayunk, nam az te nevedbe Uram tanítottunk, Csuda tetelekkkel mindent jora hittunk, noha sok bűnökkel Uram meg bantottunk,

En nagy haragomban akkor ű nekie, igaz itelettel hamar meg felelek, Tavozzatok töllem tū Istentelenek, minden gonosfagot kik cselektettetek.

Rettenetes tűzre es keferűsegre, tū most mennyetek el nagy vesedelemre, Mert egybe gyűltetek veghetetlen tűzre, az gonosf életet ez nagy bantetesre.

Ved efedbe kerlek Ember te magadat, Intlek hogy ved hitra gonosf utaidat, Nam hallod az Urnak nagy kemeny haragjat, es az iteletnek rettenetes voltat.

Vay ha ra gondolnal az földön eltedben, sokkal job te neked elned segenysegben, Az örök életet igy venned fenségsben, mert hamis kazdaság karhozatra visen.

Soklor te tagaid meg botrankoztatnak, mert az gonosfagra tudom teged vonznak, Christus Urunk mondgya ne engedgy azoknak, mert azok tegedet karhozatra hitnak.

Dicsird az Ur Istent vagd el tagaidat, semeidet told ki ha meg botrankoztat, Az csalard Ördögnek az ű akaratjat, faggasd ki tūvedből minden kivansagat.

Ekkeppen Istennek job kedveben lenned, es nagy segenysegben az életet venned, Hog nem hamissággal nag kazdagon lenned, az fel tamadasban örök tűzre menned.

Igen rettenetes az Usten haragja, az Embert az földről mert hamar ki irrya, Vad fat gyükereből hirtelen ki vagja; es meg olthiratlın tűzre őket hannya.

Erre az Szent Ianos Sidokat tanittyta, hog az Iesus Christus

stus az Híveknek Ura, Nag' s'ep t'ista Buzat be gyúyt há-
lekaba, veghetetlen tűzre polyvat konkolt hannya.

T'ista s'ep igikkel ha ra halgatatok, Christus Urunk
mongya ha meg tanolnatok, Hog' mind vad'ak, polyvak
Isten el'ot azok, az fok gonof'agot az kik gyackerlatok.

Igen s'üks'eg Ember magad meg esmerned, ily nagy
buntetést'ol immar meg rettened, Szantalan fok b'üned
bizomnyal jól erred, mellyekb'ol Istenhez meg kellene
terned.

Ezeket most irtam nektek s'ent irásbol, az nagy Ur I-
stennek kemeny haragjarol, Es az itiletnek nagy s'ör-
nyű voltjarol, elf'ó rezt vegestem nagy somorus'agbol.

SECUNDA PARS, DE FIDELIBUS

& justis gloriaque eorum aeterna.

Sok ezer Magyarok rea halgass'atok, en az igazakrol
Immar nektek irok, Nagy bodogs'agokrol s'ent irás-
bol follok, ha rea halgattok meg vigasztaltatok.

Ved es'edben kerlek az s'. David irja, bodognak igaz-
nak mind azokat mondgya, Kiknek az Ur Isten vetket
meg bocsattya, mert ezek ez föld'ön meg ternek hozzaja.

Csendes'leggel err'ol illik gondolkodnunk, mint bo-
csatatik meg s'antalan fok b'ününk, Isten sine el'ot hogy i-
gazak legyünk, nag' d'úcs'ósegeben hog' mi rezt vehesünk.

Halgas rea kerlek Istennek s'avara, ű mely s'epen h'iu
Penitenciara, Az fok gonof'agbol s'ent igass'agara, ha
meg ter z hozz'ija meg tart bodogs'agra.

Rendel s'ep bes'eddél így s'ol az Ur Isten, senkit nem
akarok az b'ünben el veszen, De inkább akarom hogy en
hozzam terjen, s'ent igass'agomban mind örökke ellyen.

Irgalmass'agombol b'üneit el t'ört'óm, Valamely oraban
seg ny b'ün'öt ertem, Hogy en hozzam meg ter az ő ele-
te ben, soha b'üncir'ól meg nem emlekezem,

Szent Isten vagyok en mindent jora íntek, azért hagyom nektek hogy szentek legyetek, Minden gonoszságot azért gyűlölyetek, Penitenciara hozzam meg terjetelek.

Tery meg azért Ember te fok bűneidből, mosd meg kezeidet az artatlan vertől, Kerlek bűnyetek meg az fok gyűlöfegtől, halgasd szent igemet engedelmes szóból.

Igy nagy kegyelmessen en hozzam fogadlak, az te fok bűnődből sepen meg tisztítalak, Mint az fejer gyapjat nag sepen meg moslak, es mint az fejer ho sepen meg tisztítalak.

Igen súkseg Ember neked meg ertened, en tórlóm el neked minden bűneid, Ha en hozzam meg terf nalam údvessleged, es nag kegyelmessen meg bocsatom vetked.

Nam az szent irasban minket ekkeppen int, tery meg bűnös Ember az Isten igy tanit, Mert az te vetkeid tegedet be merit, az vessedelemre nagy melysegre be vet.

Sies azért terni Ember az Istenhez, tellyes eletedhen ú szent igejchez, Hidgyed igy közel les az örök elethez, hogy ha ragazkodol Isten befedehhez.

Pelda Iegymindennek te az szent eletben, Penitenciara te meg tert hűtődben, Mind eyel es nappal az Ur törvényeben, gyakorlyad elmedet ú szent igejeben.

Ez jambor elettel birjad öröksegül, Istennek Országat meg fegyhetetlenül, Meg nem csalatkozol hidgyed ketsegnelkül, ha az igaz hitben ekkeppen elz szentül.

Az nagy Ur Istennek sómei azokon, az kik ötet felik az egy igaz hűtben, Isten el taplallya őket kegyelmessen, es őket meg aldgya tellyes eletekben.

Dicsiretben lesen az Híveknek dolgok, Isten kegyelméből kik meg igazultok, Az fel tamadasban hodogfagra juttok, az örök eletre mert mind fel tamattok.

Gondolkodgyal azért mar az údvesslegéről, es az údvesslegben nagy dicsősegedről, Mind örökke valo te nag
örömed-

örömdődről, mert Isten hívei fejenárnak erről.

Lásd meg az fenteknek erről tanítását, sűntelen hirdetik az ítet napjat, Es minden híveknek meg szabadulást, ekkeppen írjak meg hívek bodogfagat.

Oh ha ra gondolnal az fep fenyés napra, az eghen tündőklő Holdra Csillagokra, Mind azoknal febbeb hívek bodogfaga, mikor fel tamadnak az fent iras mondgya.

Róvideden tanit erről Christus Urunk, kit bizonytal hisűnk hogy mi igallagunk, Halhatatlanfagra mondgya fel tamadunk, az Sz. Angyalokhoz mi hasonlok leűnk.

Igen fejen tanit hogy igazak legűnk, az örök életre hogy mi be mehessűnk, Es mint az nap fenyé akkoron tündőklűnk, örök dicsőfegben vele egyűt leűnk.

Akkoron meg latod reghi fent Atyakat, fent nemzetsegekkel az Patriarchakat, Isten nepeivel az Szent Prophetakat, az hű Tanitokkal az Apostolokat.

Minden fent sereggel az Szent Angyalokat, akkoron meg latot edes magzatidat, lambor Isten felő fent rakonfagidat, mert mind fel tamaztya az Isten azokat.

Dicsiryűk az Istent az Szent Prophetakkal, minden fent Atyakkal es jo tanitokkal, Edes Gyermekinkkel az Szent Prophetakkal, mind örökke elűnk az Urnal azokkal.

El tőrli az Isten akkor főmeinkről, minden kőny hulatast fydalmat testűnkéről, El tavozik akkor banat mi fővűnkéről, fok hamis gondolat tevelyges elmenkből.

Igen nagy dicsőfeg adatik minekűnk, hogy ha meg utallyuk fantalan fok bűnűnk, Az nagy Ur Istenhez hogy ha mi meg terűnk, az örök életben bizonyrezt vehetűnk.

Fogadása vagyon erről az Istennek, hogy irgalmas lefen minden bűnőfőknek, Nekűnk-is kegyelmes gyarlo embereknnek, kik hozza meg ternek fegeny embereknnek

Ezert illik nekűnk az Istenhez ternűnk, minden banatinkban

tinkban az Istent dicsírünk, Es s'ent Igejevel minden-
koron ellyünk, hogy az karhozattol mi meg meneked-
gyünk.

Csudallatos s'epen az hatalmas Isten, ezert hiu hozza
az mi életünkben, Es azert var minket nagy fok ide ig-
len, hogy meg vigasztaljon s'ent igiretiben.

Irgalmas az Isten bizony meg hidgyetek, es minden
bűnősek az kik hozza ternek, Kegyelme s'legeből mind
örökke elnek, örök dicsőseget az Istentől nyernek.

Teged mind örökke dicsirlek Ur Isten, kerlek Szent
lelkeddel vezerly eletemben az te s'ent Igidnek igaz er-
telmeben, hogy teged dicsiryünk mind örökke Amen.

F I N I S.

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

